

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ سپتمبر ۲۰۲۳

"دزد هم می گوید خدا، کاروان هم!"

چهارشنبه- ۱۵ سنبله ۱۴۰۲ - کابل: خبردرگیری مرزی بین طالبان و سربازان پاکستانی در سرحد "تورخم" را امروز قبل از آن که رسانه ها انعکاس دهند، از زبان مردم در داخل شهر شنیدم، بعد تر با شنیدن تمام مسأله دریاقم که حدود ساعت یازده ظهر سربازان پاکستانی بر یک تهنانه ای که از جانب طالبان در داخل خاک افغانستان ساخته می شد، تیر اندازی نموده در اثر آن چند طالب کشته و در تبادل آتش بین طالب و سربازان پاکستانی به علاوه کشته شدن دو سرباز پاکستانی تعدادی هم از مردم افغانستان و پاکستان زخمی و کشته شده اند.

این که کدام یک از طرفین آغازگر درگیری مسلحانه بوده به مانند همیشه با اتهام متقابل همراه می باشد. یعنی در حالی که سربازان پاکستانی طالبان مستقر در سرحد را آغاز درگیری معرفی می دارند، وزارت داخله نظام ملاسالار، سربازان پاکستانی را آغازگر درگیری اعلام داشته، دلیل آن را ممانعت سربازان پاکستانی از ساختمان یک تهنانه در داخل خاک افغانستان اعلام می دارند. این ادعا های متقابل، مصداق عینی ضرب المثلی است که عنوان انتخاب شده است.

واقعیت قضیه این است که ایجاد تهنانه در دو طرف خط دیورند از همان آغاز ایجاد سرحد بین هندبریتانوی و دولت آنروز افغانستان یک مسأله قابل مناقشه بوده است. این مناقشه بیشتر زمانی حدت یافت که دولت نویناد پاکستان در همان آغاز تولد نامیمونش، به طرف چپ دریای کابل در نخستین تپه ای که مشرف به تنگی تورخم بود، تهنانه شان را اعمار نمودند. اعمار ان تهنانه با در نظر داشت سطح و کیفیت آنروز تسلیحات نظامی، می توانست یک موضع مثبت و کوبنده علیه تهنانه های آنروز افغانستان به شمار آید. دولت افغانستان هم کوتاه نیامده، با ایجاد و اعمار تهنانه شمشاد بر بلند ترین قله به همین نام در عمل چنان موضعی را اتخاذ نموده که تهنانه اعمار شده پاکستان دیگر نه تنها تهدیدی نبود بلکه خودش مطلقاً در تیررس تفنگداران افغان قرار گرفت.

کشمکش ایجاد تهنانه هر چند به صورت لفظی بین افغانستان آنروز و پاکستان ادامه یافت مگر از لحاظ نظامی به نفع افغانستان بر آن نقطه پایان گذاشته شد. اهمیت تهنانه "شمشاد" در این بود که در صورت بروز کدام درگیری شدید در همان مقطع زمانی برای تسلیحات آنروز تقریباً فتح ناپذیر بود. زیرا خود قله از سمت پاکستان چنان شیخ بود که نه تنها امکان سعود به قله را ناممکن می ساخت بلکه در موجودیت چند تک تیر انداز، تمام دره را نیز کنترل می نمود.

این که آن تهانه آروز دارای اهمیت ستراتیژیک بود بدان معنا نیست که امروز در موجودیت سلاح هائی مانند راکت های نقطه زن و درون و هلیکوپترها هم همان اهمیت را دارد، اما هرچه باشد نسبت به یک منطقه هموار مصونیت بیشتر دارد. با تأسف در طی ۴۵ سال اخیر به خصوص بعد از آن که حاکمیت مزدوران روس سقوط نمود و نوکران پاکستان به نام جهادی ها بر افغانستان چیره شدند، نام و نشانی از آن تهانه با تمام استحکاماتی که به وسیله روسها ساخته شده بود باقی نماند این هم معلوم نشد که آیا پاکستانی ها خود آن را تخریب کردند و یا اینکار را نوکران شان انجام دادند. در هر صورت تهانه سازی ها در نقاط مرتفع دارای ظرفیت سرکوب نقاط همجوار، هرچند امروز هم دارای اهمیت می باشد مگر به مانند گذشته نمی تواند نقش ستراتیژیک داشته باشد لذا ساختن یک تهانه آن هم در داخل افغانستان و در ارتفاع کمتر از تهانه پاکستانی به هیچ وجه نمی تواند بهانه ای گردد برای ارتش پاکستان تا بر کشور ما گلوله باری را آغاز و تعدادی از هموطنان ما را به خاک و خون بکشانند. این حرکت ارتش پاکستان تجاوزیست آشکار بر خاک افغانستان و قتل عمد شهروندان کشور ما!

هموطنان گرامی!

طالب به مانند تمام حاکمیت های ضد ملی و وابسته، شطارت و قساوتی که در داخل افغانستان مقابل باشندگان این کشور نشان می دهد در تقابل با قدرت های خارجی مطلقاً تابع بوده واقعاً "شیر خانه و روباه بیرون" می باشد. از همین رو در چنین مواقعی، هرچند آنده از صفوف طالب که به مانند رهبران شان مطلقاً در باتلاق وابستگی و انقیاد غرق نشده اند ممکن است در بعضاً دست به تفنگ ببرند و در مقابل باداران پاکستانی شان مقاومت نمایند مگر مسلم است که رهبری و ظن فروش طالب، هیچ گاهی به خود این حق و جرأت را نمی دهد تا علیه تجاوزات و قتل عمد باشندگان این دیار با باداران شان مقابله نمایند.

رهبران طالب خوب می دانند که مردم افغانستان تا چه حدی دشمن جان طالب و نظام ملاسالار می باشند از همین رو در چنین مواقعی مقابل متجاوزان خارجی سرسازش و تسلیم فرود می آورند.

هموطنان گرامی!

حفظ و نگهداری از وجب به وجب خاک کشور وظیفه طالب و بقیه نیروهای و ظن فروش و بیگانه پرست نیست، این وظیفه ایست که تاریخ بر دوش فرد فرد کشور گذاشته است در چنین مواردی وقتی می بینیم که سربازان یک کشور بیگانه دست به کشتار مردم ما می زند و طالب و نظام ملاسالار و یا هر نظام دیگری که باشد، سکوت می کند برماست تا جهت حفاظت از خاک خود تفنگ برداشته، به متجاوزان اجازه ندهیم از ضعف و خیانت حاکمیت های مستقر در افغانستان سوءاستفاده کرده بر خاک ما بتازند و هم میهنان ما را زخمی و یا شهید بسازند.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!